

og Frederiksberg Hospitaler. Denne Forenings Formaal er at understøtte ubemidlede Medlemmer, der efter endt Kur af Lægerne faa Anvisning paa endnu i nogen Tid at holde Rekonvalescens. Som Støtte for dette Andragende anføres det, at Foreningen nu har bestaaet i 5 Aar og i dette Tidsrum udført et stort filantropisk Arbejde. Saaledes er der i det sidste Regnskabsaar udbetalt et Beløb af 4,000 Kr. i Pengeunderstøttelser til Landophold for syge Mennesker. Foreningen tæller nu 600 Medlemmer og desuden 270 ekstraordinære Medlemmer, der støtte Foreningens Formaal ved et større eller mindre Aarskontingent.

Saadanne Patienter, der lide af Lungetuberkulose og have været paa et Sanatorium, ere, efter at de ere udskrevne fra Sanatoriet saa afkræftede, at de ikke ret vel kunne genoptage deres Arbejde, men trænge til et Landophold, som ogsaa i høj Grad anbefales af Lægerne. Det kan derfor siges, at det er en meget smuk Virksomhed, som denne Forening „Boserups Minde“ udfolder, og den er særlig smuk, fordi det netop er Mænd og Kvinder, som selv have lidt af denne frygtelige Sygdom, der have sluttet sig sammen for at hjælpe Folk, der lide af denne Sygdom.

Et Andragende som det her foreliggende har flere Gange været indbragt til Lovgivningsmagten, og det blev sidst behandlet her i Folketinget i Samlingen 1904—05. Siden 1904—05 have vi imidlertid faaet en Lov om Statsstøtte til Tuberkulosehospitaler. Ifølge denne Lovs § 2 kan der ydes Understøttelse til Rekonvalescenthjem, og denne Understøttelse ansættes i Loven til 90 Øre daglig pr. Patient. Da Sagen sidst var til Behandling i Samlingen 1904—05, udtalte den højtærede Justitsminister sin store Sympati for denne Sag, og han nævnte netop, at denne Lov om Statsstøtte til Tuberkulosehospitaler endnu ikke havde faaet kongelig Stadfæstelse, men naar det var sket, vilde han tage under Overvejelse, hvorvidt der kunde være Tale om at understøtte denne Forening. Jeg vil da udtale, at jeg synes, det vilde være en ret naturlig Ting, om den højtærede Justitsminister af dette Andragende vilde tage Anledning til paa Finansloven at foreslaa et Beløb til Støtte for Foreningen

„Boserups Minde“. Som sagt, da Sagen sidst var til Behandling, stillede den højtærede Minister sig meget velvilligt, og da Loven nu er traadt i Kraft, haaber jeg, at denne Velvillie vil blive omsat i Handling. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale Mindretallets Forslag, at det foreliggende Andragende henvises til Justitsministeren.

Justitsministeren (Alberti): Det er rigtigt, som det ærede Medlem udtalte, at Kravet om Understøttelse til denne Forening flere Gange har været fremme. Det forekommer mig, at det har været fremme her i Salen ogsaa senere end den Rigsdagssamling, det ærede Medlem nævnedes, men det skal jeg ikke sige med Sikkerhed. Imidlertid er Forholdet jo det, at i de senere Aar, og særlig efter at vi have faaet Tuberkuloseloven, har Staten anvendt overordentlig store Midler til Bidrag til Opførelse og Drift af Tuberkulosehospitaler og Tuberkulosesanatorier, saa at de Beløb, der medgaa dertil, forekomme de allerfleste at være langt større, end man oprindeligt havde tænkt sig. Nu kan der ikke desto mindre meget vel være Spørgsmaal om, at Staten skulde udvide denne Virksomhed til ogsaa at understøtte saadanne Foreninger som den her omhandlede af saadanne Personer, som have været indlagte paa Tuberkulosehospitaler og -sanatorier, men som ere udskrevne som helbredede og befinde sig i deres Rekonvalescensperiode. Naar man kommer til det Tidspunkt, hvor man maatte finde, at Staten ogsaa kan tage denne Opgave op, er det en Selvfølge, at denne Forening vil være blandt de første, som kunne vente Tilskud fra Statens Side, men saa længe man ikke er bleven enig om almindelige Regler i den Henseende, forekommer det mig, at jeg ikke under Hensyn til de overordentlig store Udgifter, Staten allerede har paa dette Omraade, ret vel vil kunne stille Forslag i saa Henseende paa Finansloven.

Jeg har, som det ærede Medlem nævnedes, ved tidligere Lejligheder udtalt mig meget velvilligt overfor denne Forening, men jeg har ogsaa vist mit Syn paa den i Gerning derved, at jeg Gang efter Gang, naar Foreningen afholdt Fester for at skaffe sig Indtægt, har givet den Adgang til at bruge et lille Lotteri, som sikkert er